

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ РАНО

Телеф. Редакції: 29-41.
" Друкарів: 29-26.
—
В СПРАВІ ОГОЛОШЕНЬ
ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІНІ-
СТРАЦІЇ.
—
ЦІНА ОДНОГО ПРИЖИРНИКА
20 сот.

Надавши „Маслосоку“ відкрито-
свій підхід і крамницю в Луцьку.
Хоч „Маслосока“ є українською ін-
ституцією, однак ядухи по лінії доб-
рих кушецьких зичаїв, на своїй
крамниці дав виписку з написом у-
країнським і польським. Чогож біл-
ше можна вимагати від української
кооперативи на українських набо-

ральній території?

Та пошука виписки в українським
написом не подобає будиничним
Польщі на Волині, які всіми силами
змагають до затерти українських са-
дів на території, що має повал з
прод. українського населення. З
позову полки українсько-польсь-
кої виписки на крамниці українсько-

охорони — безпечеством поліції. Згадані адміністративні установи обіймали переступи слідство. Та наші не стояться, пострали „Маслосо-пу“ у Львові позалаз по почуваннях факт до відома патної царя, репрезентативі Союз Українських Кооперативів, щоб він порушив по справу перед Кооперативною Радою, підо-свідчати її при пеніях патолах, вібра-них і конференціях. Крім того ві а-малалих лівісок після відфотогра-фювання зроблено кліну, щоб її по-містити і в чужинній прові на доказ „ліноуправління“ українського на-роду.

Во я справді чи не вершок толе-ранції?

Радянська Україна.

Всеукраїнська Академія Мистецтв.

При Київському Художньому Інституті утворено комісію, що розробляє проєкт реорганізації Художнього Інституту на Всеукраїнську Академію Мистецтв. По проєкту при Академії буде художній ін-ститут і науково-дослідні катедри з га-дузи мистецтвознавства.

10 років Національної Бібліотеки.

Незабаром мине 10 років з дня органі-зації Національної Бібліотеки України. За ці 10 років Національна Бібліотека стала четвертою з черги серед бібліотек СРСР і дев'ятою серед бібліотек усього світу. Книжковий фонд Бібліотеки становить 1,900,000 одиниць. У бібліотечі більше ніж 1,000,000 газет. Фонд Національної Бібліо-теки розцінюється в 3,000,000 карб. Шо-року бібліотечний фонд зростає на 112 тисяч книжок, 120,000 газет та 42,000 ли-стів. За 1927 рік у Бібліотечі було 143 тисячі відвідувачів.

Меморіальний Музей в будинку на мо-гилі Шевченка.

Київський філії інституту Т. Шевченка доручено влаштувати в будинку на могилі Т. Шевченка меморіальний музей-кімнату, де будуть зібрані матеріали, що ілюстру-

ватимуть окремі моменти з життя Ше-вченка. Історію могил і візанування його пам'яті в перекладно-лінійних і пореволю-ційних часах. Київська філія інституту Т. Шевченка запросила відомого архітек-та проф. В. Кричакського скласти проєкт художнього оформлення цього музею.

Кооперативний музей.

Центральний Кооперативний Музей, що ставить собі завдання зібрати матеріали до історії кооперативного руху на Укра-їні і провадити пропаганду кооперації, поділяється на три частини: Центральну Наукову Кооперативну Бібліотеку, Архів Кооперативних Матеріалів та Всеукраїн-ську Кооперативну Виставку, що наочно показує історичний розвиток і сучасний стан кожної галузі кооперації. Вуколада асигнувала на устаткування Музею 3,000 карб. і ухвалила зобов'язати всі коопера-тивні організації надсилати до Музею все, що будь-коли друкувала кооперативна да-ного району. При бібліотечі Музею за-сновано книжковий фонд для обміну з іншими кооперативними бібліотеками. Му-зей закликає всі кооперативні організації надсилати свої матеріали на адресу Му-зею.

Цінна колекція українських орнаментів.

Музей кустарної промисловості в Ки-їві збагатився дуже цінною колекцією наукового значіння. Ця колекція уявляє в себе найкращі зразки виробів колишніх майстерень „Союзу земств і городов“, що працювали в Галичині і в Буковині за часів світової війни. Майстерні мали своїм завданням допомогу селянству, що по-страждало від війни. Майстерні вивчили місцеві стилі художньо-народні орна-менти й навчили селян пристосовувати їх до виробів, що мають широкий збут. Че-рез те, що в тих майстернях працювали найкращі майстри, а українські народно-художні орнаменти в Галичині й Букови-ні різноманітні і дуже гарні, вся колек-ція має особливий інтерес для Вел. Укра-їни. Зокрема для Київської колекції цінна тим, що тут мають організувати худо-жньо-технічне виробництво з виготов-ленням виробів в дусі українського на-родного мистецтва.

Фільм про Український Червоний Хрест.

ВУФКУ закінчило знімати хронікальну фільм про Український Червоний Хрест. Фільм ця має на меті показати, як пра-цює У. Ч. Х. Керував зніманнями цієї філь-ми Загорський.

За національне виховання українського вчителя.

Розбудовуємо мужеську учительську се-минарію!

Можемо поділитися з громадством приємною звісткою: Головна Управа „Рід-ної Школи“ подбала про прийняття при-ватних мужеських учительських семі-нарійних курсів „Рідної Школи“ у Львові — єдиної такої школи на всіх західно-українських землях — у власній будівлю (на П. поверсі кам'яниці „Рідної Школи“ при вул. С. Хмарицької ч. 9. у Львові).

З огляду на те, що тепер прийнята ще частина бурси і що в будинку треба пе-ревести відповідні напрямки й уціплення, відси відбудується перед феріями виїм-ково ще при вул. Крупарській ч. 15. Тут будуть теж аступні іспити на роки I. до IV.

Найважливіша перешкода для одержання концесії на семінарію і прав державних шкіл — усунена. Шкільна кураторія по-ставила справу власного будинку як без-оглядану умову одержання управління. Будинок уже є! Учительські сили зібрані можливо найвідповідніші! Перешкод для одержання концесії не буде! А управління залежить від числа молоді, її приготу-вання, її праці в школі.

Отже на чергу приходить тепер справа фреквенції. Скільки то молодих людей з кількома класами нижчої гімназії марну-ється на селі й не знає, що робити із со-бою! Кому дорога справа виховання на-шої молоді в українській школі україн-ським учителем ставайте в ряди тих, що приготувалися на учителів! Намі посли будуть дбати про те, щоб шля-хом закону забезпечити українській шкіль-ній молоді українську школу з україн-ським учителем. В якому-ж прикрому ста-новіщі опинимося ми, коли відстанемо право на свої школи, коли треба буде для них своїх учителів, — а тих учителів не буде!

Підготовлявання цілого кадру україн-ських учителів — оце чергове наше за-дання! Єдина на всіх західно-українських землях мужеська семінарія у Львові по-винна в найближчому часі розростися так сильно, щоб виникла потреба творення нових мужеських семінарій на провінції.

Записуйте своїх дітей до мужеської се-минарії, бо є записка, що вона під уп-раву досвідного педагога директора Ан-тона Крушельницького розвивається і сповнитиме своє національне завдання! Із мужеської учительської семінарії

Д-р Бронислав Овчарський

організує

у внутрішніх недугах у літній сезони в Криничі під „Тополянцями“.

повинні користатися головно ті діти, що ви-йшли VII. класу всезагальної школи. За-місь записуватися до приватних поль-ських гуманістичних гімназій, де дуже скоро можуть пропасти для них, коли провину завернутися до своєї учительської семінарії „Рідної Школи“ у Львові, де виховується на користь членів громадства.

Управа семінарійних курсів повстає, що для тих, які скінчили цього року кур-си і здали кінцевий іспит, управа отримав після ферій одновірний кооперативний курс з програмою кооперативних шкіл. Цей кооперативний курс буде тісно зв'язаний із семінарією, як доповнення пе-дагогічної освіти й поширення знань у-чителя на область кооперації, з якою ве-деться йому в майбутній праці на селі зустрічатися на кожному кроці.

Громадяни.

Сокіл при роботі.

Полігове Соціалістичне Свято в Золочеві.

При візді до Золочева впадає нам в очі цілий ряд експонентів бережливих хистів і кількісності стрілецьких мотів на та-мошньому майдані, на жаль, без мотів-ців. У дні 4. червня ц. р. ці мотиви укла-дано в селені й асигнувано катитами світла. Це українське соціалістичне Золоточе віддало почесність тим полягам у війні Со-колам українського народу, клястирую-чи в їх честь Соціалістичне Свято.

Стріли чети соціалістичні товариства в Золочеві, Ожидова, Білого Камени. По-чан, Юськович та чета Т-ва „Луг“ з Жу-лич, разом 123 мушкетерів і 90 соколів, зиску-вали рано в церкві Служби Божої, а ві-так пішли походом на майданчик, де на-могилами відправлено памахилю. Очіскі попри могили відбувся почесний хід соко-лів і поважний похід рушій через місто, а з ним цілий азиміт народу, до дому й М. Шахевича. Це була переможець програма Свята.

Пополудні відбувся похід містом на площу, де був рушійковий виступ соціалі-стичних товариств. Бальорим кроком в бо-лій поставі йшли соціалістичні ряди, поєд-нати жовто-блакитними прапорцями. А здалека вітали їх прапори, завішені на прикрашеною брамою площі.

Найкращі Фугари, Маркізети, ба-жовий виробник фантастичної Крепідни, зогні волях, поручає в величезній виборі фірма

АНТОНІЯ УВЕРИ

Львів, вул. Галицька 10.

Ті самі новості у філіях: в Стрий, Дрогобичі, Тернополі і Тарнові.

Д-р ІВАН КРИП'ЯКЕВИЧ.

Нові історичні видавництва.

Останні роки замітні у нас вели-ким зростом історичних дослідів. Рік-рік появляються нові наукові публікації — передовсім на Радян-ській Україні, де перед веде Акаде-мія Наук в Київ, а далі в Гали-чині й на еміграції, — видання при-свчені і загальним і спеціальним питанням, і нарешті є їх так багато, що лийкові, який рад би стежити за розсідлами минулого України, вже важко в них зорієнтуватися. Треба прийти нашому читачеві в підмогу. Згадаємо тут у кількох рядках ті видання, що повали на столік ре-цензента, надіслані редактурами і видавництвами, — нехай хоч коротка замітка буде їм подякою за пам'ять.

Починаємо від академічних ви-дань, які маємо під рукою. Праці Комісії для вивчення історії за-хідно-руського та українського права, випуск третій (1927 р.) під редакцією Мик. Василенка, прино-сить низку статей, що повинні за-цікавити наших юристів. Ось най-важливіші: В. Новицький, „Схеми Руської Землі Х.—XII. в. (князів візди)“, М. Максимейко, „Про смерді Руської Правди“, С. Борисенко, „Утво-рення професійної адвокатури в Ли-товсько-Руській Державі“, М. Ти-щенко, „Гуральне право та право шинування горілкою в Лівоберез-ній Україні до кінця XVIII. в.“, М. Слабченко, „Соціально-правова ор-ганізація Січі Запорожської“. Даль-

ше йдуть наукові звідомлення (о-собливо інтересне Л. Окиншевича про відрядження до Москви), поле-міка, бібліографія.

Загальнішим правничим пробле-мам присвячені Записки Соціально-Економічного Відділу Української Академії Наук, також під редакцією М. Василенка; в V.—VI. т. стріча-ємо з історичного обсягу статті Ф. Тараківського до державного пра-ва давньої Польщі, А. Ярошенчука про капіталістичну аренду на Укра-їні за польської доби, О. Гіларова „Схеми історії філософії в освіт-ленні історичного матеріалізму“, далі ще ціла низка праць з інших ді-лянок права. — Обза названі тут ви-дання, Записки і Праці, вибивають-ся на одно з перших місць серед наших наукових видань, — добо-ром співробітників, серйозністю тем та критичним їх обробленням, історі-я права добула собі в Українській Академії Наук поважні основи.

Накладом Академії появилася сві-жо Ювілейний Збірник на пошану академіка Мих. С. Грушевського в 40-і роковини праці заслуженого і-сторика. Цей великий том (перша частина цілою) має до 500 сторін і містить 51 праць різних авторів з обсягу палеонтології і мистецтва, історії України та асесивної історії. Неможливо нам у малій газет-ній статті перелічувати всіх авто-рів, якжемо тільки на найважливі-ші. Маємо отже статті про схід-но кераміку і червигівську порце-лану, про анахиди часів переселен-ня народів і про адмареї Шевчен-ка; в депо до чинах і литовських

часів, багато причинків до Гетьма-нщини, до економічних відносин ко-зацької епохи, до історії міст (м. ін. про Рашин), до україн. руху 1860 рр. і т. д. і т. д. Окремо замітимо дві статті трохи сензаційного змісту: В. Герасимчука про смерть Івана Ви-гоцького — автор уважає винюви-ком розстрілу Павла Тетерю. — і А. Бришова про „Історію Русів“: зіб-рано тут згадки, що цей памятник складений приблизно 1815-1818 рр., а не у XVIII віці, як це звичай-но говориться. Дуже цінний ілюстра-ційний матеріал (м. ін. портрети Ме-дегії Сморницького і митрополита Рутського).

Незвичайно живу діяльність веде недавно заснований Кабінет вивчу-вання Поділля при Філії Всеарод-ньої Бібліотеки України у Вінниці на Поділлі. В його виданнях систе-матично опрацьовується краєзна-вство Поділля, як з боку природи, так і культури. На першому місці треба поставити „Нариси з історії Поділля“ протоєрея о. Богдана Ци-цінського. Найстаріший і найважли-віший дослідник Поділля поляє в цій першій частині своєї праці за-гальний огляд історії Подільської Землі в обговорює основні переді-сторичні часи. Праця дуже цінна й у своїх виснідах приносить немало й для вивчення історичного мис-леного сусідньої Галичини.

Записки чина о. Василя Велико-го виходять у Львові вже пятий рік як одиноким тепер орган, присвяче-ний дослідям історії церкви. В ос-таннім випуску (т. I, вип. 4) анахиди мо одне рукописів бібліотеки мона-

стиря св. Онуфрія у Львові д-ра Я. Горинського: студію д-ра О. Має-рушки про „слова“ Климента Ко-тоцького; „Синописи“, літопис по-люсько-підборського монастиря, ма-теріали до монашеских соборів, візди дрібніших заміток головно редакто-ра о. Я. Сквирня та різноманітну бібліографію.

З видань учених, що перебувають на еміграції авертають увагу Запис-ки Українського Наукового Інститу-та в Берліні. В I. томі маємо Д. До-рошенко огляд західно-європейсь-ких видань XVIII і поч. XIX в. до історії України, Д. Чижевського про західну філософію в давній Укра-їні, І. Мірчука: П. Лодзі і його пере-клад „Elementa Philosophiae“ Баумга-ртена; Д. Олішчин: Матеріали до історії українсько-німецьких політичних відносин XVII в.; В. Залозничий: До-слідні над шашкою Момома; З. Кузель: Причини до етнографічної діяльності Олганаса Марковича.

Врешті український Громадський Видавничий Фонд у Празі видав пок. Хведора Воюка (у перекладі): Студії з української етнографії та антропології. Увійшли туди статті про антропологію і етнографію українського народу, особливості українського обра-а крім того статті про шабони обо-ри та уживання саєй при похоро-нах. Ці праці відомі докторів тільки в російській і французькій мові — в результат довголітніх студій Хв. Во-юка. Для української етнографії ма-ють вони фундаментальне значіння.

Наказник Юрченко дав знак і зачалися соціальні вправи. Вийшло 86 соколиків з виправданим виглядом, а коли вони сипалися, виправдали соціальні вправи (88). Варіанти були гарні: мужеські різні і багаторічні, а жіночі м'якшими і плавними. Видно було, що вони вчилися і різні виконували вправи. Відтак виконали вправи з виправданим виглядом в Жулях. Вправи примітні, але виконані різно, тому робили теж гарні вправи. З черги вийшли те плахи знов соколи до вправ списали (86). По скінченні соколів виконали чіркми неж (86 мушкет), а відтак різні членів Сокола з Володимира в гарних руханкових одягах вправи на дружку.

Численні видні горічно оплескували виправданих, а особливо жіночі соціальні чети, які в прегарній народній пош вигадали справді малюнок. Врештештє, що на Святі було так мало золочівської інтелігенції; мабуть ще не отримавши від переддворної суматохи і партійного розладу. А школа, бо Соціальне Свято було поважним загально-національним виступом. Замітне, що військова оркестра, яку комітет завантажувала, щоби пригрозити до вправ і яка навіть грала вже на пробах, рано безпосередньо перед вправами відмовилася грати. Відповідної оркестри української комітет не міг, на жаль, дістати.

Як довідуємося, ціле громадянство виставило соколів Золочівщини на традиційному святі в честь Маркіяна Шашкевича на Підліській Горі, бо в нагоді цього свята відбувається Повітовий Соціальний З'їзд. І знов загомоніло соціальне піснє і акцукмуть соціальні прапори. А може так з'явиться Філія "Прогресу" ім. М. Шашкевича зорганізує народню прощу на Гору в Підлісся, або старші пластуни відбудуть загально-пластову стрічку підчас Соціального З'їзду. Це було б дуже вказане.

Гість.

Організаційний рух.

Повітовий Народний З'їзд в Радеківі.

В неділю дня 27-го травня ц. р. відбувся величавий Народний З'їзд в Радеківі. Участь у з'їзді взяло біля 1000 представників з обох судових повітів Радеківі і Лопатині. На З'їзд прибули сенатори д-р Горбачевський і д-р Варанка та посли Вислоцький, Кузик і о. д-р Пеліх, яким призначено голову Повіт. Нар. Комітету з ад. д-р Селезінка, проводив наради о. Коритко з Ходова. Перший зібрав голос сен. д-р Горбачевський, що у словах, повних високих думок, прийняв зібраних і в довгий промови пояснив наше теперішнє політичне положення. Сенатор Варанка говорив про правну державу декларацию, зложену в соїмі Українським Парламентарним Клубом. Посол Вислоцький обговорив господарські справи. Посол Кузик дав точний звіт з діяльності Українського Клубу, а вкінці пос. о. д-р Пеліх вказав на потребу створення політичної організації повіту. Після промови посів секретар Повіт. Комітету т. М. Панасюк дав звіт з діяльності Комітету від останнього З'їзду. Потім вибрано мирний Народний Комітет, до якого увійшли заступники з усіх сіл повіту. Більшість одноголосно ухвалено резолюції з повним довірям для Українського Парламентарного Клубу, резолюції проти політичного походження української школи, проти колонізації і т. п. Треба зазначити, що цей З'їзд дав доказ, що в повіті вже систематична організаційна робота і в майбутньому Радеківщина вийде в короткому часі на одну з чільних місць в організаційній сітці краю.

Вічевий рух.

Справоздавачі віча в Турчанщині.

Дня 29-го березня ц. р. відбулося справоздаче віче у Волчу, на якому реферували посол Великавчик. Присутні стали до послід інтенсивній у фразі надумати місцевого постерука-ного Лиса і в інших некулних справах. Дня 18-го березня ц. р. відбувся пос. Великавчик справоздаче віче у Володимира Величій, а дня 19-го березня у Володимира Майдів. На вічах явилися майже всі громадяни тих сіл і вислухали реферату посла з великим зацікавленням.

а після того подали до його відомо плаху мису жидів, як прим. справу шлі, які наносять їм личина а вісім барона Любі, справу шліла поліції, за якогокого виміру податків і т. п.

Справоздавачі посольські віча в Равнині.

Дня 17-го червня ц. р. відбулося при великій участі громадян посольське справоздаче віче у Верхраті. Присутніх до 500 людей. Проводили селянин Федько Паюта і Гриць Сахринь. Віче почалося під голім небом промовою посла Володимира Кохана про політичне положення українського народу під Польщею. Означе не обійшлося без прикрого інциденту, бо в цілі розбита віча прихилив селянське Хам з кількома жидками з Рави Руської і отворив своє віче у віддалі 30 кроків, кидаючи звідти свої демагогічні клячі і брехливі клевети на УНДО. Унаслідок цього роду поступовання селянського крикуна гіллям погорди, перенеслися громадяни Верхрати, окрім кількох абаламучених, до місцевої читальні, де віче в спокою і повазі відбулося до кінця. Посол Іван Ліщинський дав звіт з дотеперішньої діяльності Українського Парламентарного Клубу, після чого присутні одноголосно ухвалили як провідомі УНДО, так і Посольському Клубові своє повне довіря. Після закінчення та інтерпретації закінчено віче відспіванням національного гімну. — Того самого дня в год. 8-й вечером відбулося посольське віче в селі Любичі Князі. Учасників віча не могла помістити велика місцева читальня "Прогресу", тому віче відбулося під голім небом, не зважаючи на падаючий дощ. Прибувших послів Івана Ліщинського і Володимира Кохана повіта місцевий парох о. Завяч. Посол Володимир Кохан представив зібраним положення українського народу під Польщею і доказав обго-

ти люди тоді, коли перестане бути нічим. Ця промова була раз по раз переривана і викликала серед польських політичних ког велике порушення, тому, що вона разом з промовою інших непольських послів і сенаторів в єдиний час для польського уряду надзвичайно невідомо. Потім промовляли сен. Данилович, Яблонський (ЗЛД) (протестував проти перенесення Пружанського і Заморського) і Маркевич (ХД) після чого прийшов до слова сен. Любомирський (І-ка). Ціла його промова носила характер оборони закорд. політики мін. Залеського і шораз майже не в кожному реченні перекочувала слухачів, що не слід сумніватися у миролюбивість Польщі. Історія, мова, польсько-литовських відносин є лише доказом польської миролюбивості і терпеливості. Теж саме щодо польсько-німецьких торг. переговорів, то лише по стороні Польщі є добра воля. Шкаво, що на початку промови сенатор І-ка казав про необхідність співпраці між-стаз торговлі і промислу з м-ством закорд. справ. Кожен говорив про польсько-німецькі торговельні переговори, то домагався від німців аби з господарських розмов німці виключили всі політичні моменти. Такамо другий промовець І-ка сен. Роман боронив адебільша внутрішню політику уряду, при чому окресний уступ присвятив проблемі меншостей. Законодатна влада, мова, мусить зайнятися у будучині (невідомі) також справою територіального самоуправування і справою меншостей. Польща хоче, мова, усунути всілякі, свари та завадити меншостям умови вільного розвитку та культурного і господарського життя. Означе Польща ніколи не допустить, щоб вороги польської державності на польській землі творили для себе терен агітації для чужих поганих замислів.

Голосування над бюджетом у сенаті.

Після вичерпання листи промови приступлено до голосування над бюджетом у сенаті. Відкрито всі промови однаково до бюджету, як до скарбового закону та прийнято великою більшістю цілість бюджету без змін. Зокрема переглянуто резолюції. Прийнято між резолюціями майже одноголосно резолюцію в справі українського університету.

Резолюція сенату в справі українського університету.

До 13-ої частини бюджету, себ-то до мін-ства віроповідань і освіти, сенат прийняв пропозицію скарбово-бюджетовою сенатською комісією резолюцію: "Сенат кличе уряд, щоби в цілі виконання припису 26-ої статті закону з 26-го вересня 1922 р. (Дн. Держ. Зак. ч. 90) предлажати законодавчим установам законопроект про оснування українського університету."

3 парламентарної арени.

(Власні телефонограми з 22. червня 1928)

Останнє засідання союму.

(ж) На початку внішнього засідання відчитано інтерпретації сенаторів, м. і в інтерпретації Українського Сенатського Клубу. Потім продовжувалося бюджетові дебати. Богато промови з'явилася, так що ліста промови була до послід вичерпана. Перша промова сен. Пант (Ім.). Дискутував над законом мін. Залеського підчас останньої сесії Ліги Націй про горішню-шльеські відносини. Заявив, що на Гор. Шльєську панує брутальна сила у відношенні до німецької меншості, а право служать лише одній цілі, а саме націоналізації цієї частини краю. Польська мова виконується на Гор. Шльєську по дні "дупі" свят сентем, не б'є і не бенд-дє поляк нещиро братем". Зате ніхто не закидається націоналізм. Однак націоналізм у понятті поляка нічим може бу-

ст'ю Закон прийнято без дискусії. Українські сенатори азербажіли з голосування. Останню точку великого порядку, себ-то вибір 4-ох членів Держ. Трибуналу, відложено до остї.

Зачинення сесії союму і сенату.

(ж) Безпосередньо після покінчення сенатських дебат переслали маршалкові сенату і в короткій потім маршалкові союму листи від голови ради міністрів мари. Піз-судського, до яких додучено розпорядок президента Польщі про зачинення з мін-ішнім днем зазначеної бюджетової сесії. Так сойм і сенат почали з внішнім днем літні ферії.

Останні вісти.

(Власні телефонограми з 22. червня 1928)

Криваві заворушення у Хорватії.

(ж) Зі столиці Хорватії Загребу подають вістку шляхом на Відень, що вчора ввечері прийшла туди вістка про смерть Степана Радіча. Вістка ця викликала в столиці Хорватії величезне враження, яке виявилось у стихійній багатотисячній демонстрації. Поміж демонстрантами та поліцією, яку мусіла скріпити жандармерія і військо, прийшло до сутички, при чому віддано кількасот стріль. Деякі особи вбиті, около 50 тяжко і легше ранених. Поділя передає нашої арештування. Шой-но на вістку, що Радіч живе, демонстранти розійшлися. Подібні заворушення відбулися в інших хорватських місцевостях. У зв'язку з перевезенням тіл убитих хорватських послів побоюється алава відбу-ху дальших заворушень. Хорватська селянська партія не прийняла ще ніяких рішень щодо дальшої поведінки, ждучи на вивчення, чи голова партії Ст. Радіч буде врятований чи помер. Стан його здоров'я погіршує і грозить катастрофою. Теж у небезпечі в життя словенського посла д-ра Пернара. Югославська рада міністрів, яка знову відбула назва засідання, нічого не подаватиме до димісії, виходячи зі заложення, що теперішній момент не дозволяє допустити до кріса кабінету. З другого боку провідники опозиції домагаються категорично негайної димісії уряду, заявляючи, що в противному випадку Югославія може відити-ся на цулькани.

Пошукання за Амундсеном

(ж) Ідуть останні приготування до лету, який підіймає летун Малдальє, щоби остаточно врятувати ген. Нобіле і трьох його товаришів. Зате все ще нема вісток про Амундсена і французького майора Гібо, які відлетіли на великому літаку. Французький міністр моринаркі вказав наказ двом військовим кораблям відійти на пошукання пропавших. В пошуканнях Амундсена приймають участь усі воздухо-плавні та ледолами, які досі шукали за ген. Нобілем.

Ген. страйк у Греції.

(ж) Страйковий стан у Греції знов погіршив. Уряд приморював далахондучі засоби обережності, щоби перешкодити страйковій забавчущісці і робітничій елек-тричної стайі в Атиках. По різних місцях страйк прийняв гостріший характер.

Вбивство команданта пеніту.

(ж) АВ подає, що вбито китайського генерала Янга, який був арешт., що з'я-вив на чолі шіндєних військ Пекіа.

Недуга чічерина.

(ж) АВ подає з Москви, що стан здо-ров'я Чічерина від кількох днів погіршив настільки, що Чічерин різко припиняє

ту". Проти тої резолюції голосувало лише кілька сенаторів, між ними сенатор Ту-ле (ХД) і Гаюбінський (ЗЛД) (перший професор львівської політехіки, другий професор львівського університету). Гаю-бінський сказав при цьому заяву, що за-ком, на який покладається резолюція, го-ворить про "рускі" університет, а не у-країнський. Наз цю заяву сенат перей-шов до денного порядку, доказуючи ще раз абсурдність вживання українсько-го терміну "рускі" чи "русинські". Тут-же прийнято резолюцію в справі во-стрифікації закордонних університет-ських діяльностей, а саме, щоби уряд у-нормував цю справу в тому напрямку, аби подання про вострифікацію поаго-джувало з належним пошхом і не жада-ло складання неогордливих іспитів.

Закон про амністію.

Після проголосування бюджету сен-Польським (ПНПС) реферували закон про амні-

M. K.

